Anul al 55-lea 16 Pagini EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei 16 Pagini Nr. 134 Miercuri 18 Mai 1938
P IIII

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN TARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL", S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT: STELIAN POPESCU

ASOCIAȚIUNEA CENTRALA ... SIBIIU

Legătura cu trecutul

Direcțiunea căilor noastre ferate a luat hotărîrea, care nu poate fi decât aprobată și susținută, de a înființa un muzeu, în care, prin documente scrise, prin material de tot felul, prin date și cifre, vizitatorul să aibă o situație de ansamblu, putând urmări desvoltarea treptată a căilor ferate dela construcția primei linii și până astăzi.

Creațiunile, a căror utilitate reiese dela prima vedere, n'au nevoe de o argumentație mai amănunțită și mai stăruitoare, pentru a le dovedi importanța și rațiunea lor de a fi. De aceea, ne vom mărgini să amintim că astfel de muzee au toate căile ferate din statele din Occident — ba chiar fiecare stat are câteva muzee — și să relevăm adevărul că prin o instituțiune, ca noul muzeu al căilor ferate, se stabilește o legătură cu trecutul, se așează o temelie și se creiază un stimulent în plus de activitate pentru viitor.

Se mai creiază — lucru a cărui necesitate este așa de evidentă — o tradiție. Se face dovada pipăită că România nu începe cu noi, cei de astăzi, așa că trebue să avem mai multă prețuire pentru munca și prețioasa parte de contribuție a înaintașilor noștri.

Intorcându-ne la chestiunea, care formează obiectul de căpetenie al rândurilor de față, lămurim că pentru documentarea noastră, am ascultat zilele acestea o interesantă și substanțială conferință, ținută de d. inginer șef V. Mișicu, organizatorul muzeului, care a început să ia ființă.

In cursul expunerei sale, d. Mișicu a evocat, pe bază de mărturii scrise, unele fapte doveditoare, pentru trecut, a unei mentalități în adevăr ciudate.

Așa, se știe că prima linie ferată construită în România — în România dintre granițele ei de mai înainte de războiul dela 1877 — a fost linia București-Giurgiu. Pomenim amănuntul că în anul 1869, luna Octombrie, a pornit din gara Filaret primul tren spre Giurgiu.

Pentru orașul Giurgiu și locuitorii lui, această legătură rapidă de comunicație era o adevărată binefacere. Aveau chiar motive să fie mândri și măguliți pentru întâietatea ce li se dăduse.

N'a fost însă de loc așa, ba a fost cu totul dimpotrivă. Prin plângeri și proteste indignate, iscălite de cei mai mulți locuitori și trimise Domnitorului și guvernului țării, giurgiuvenii cereau să nu se construiască această linie, care — spuneau ei — ar fi adus prăpăd și ruină pentru orașul lor. Bine înțeles, giurgiuvenii de astăzi ar zâmbi îngăduitori, când ar lua cunoștință de această atitudine și mentalitate a înaintașilor lor.

In muzeul ce este pe cale să ia ființă, vor mai fi depuse spre păstrare unele documente necunoscute până astăzi și scoase la lumină prin sârguința d-lui inginer Mișicu. Bunăoară, câteva scrisori de ale lui Vasile Alecsandri. Sunt scrisori, care lămuresc o altă latură a activității din viața marelui poet național.

Așa, ca să nu pomenesc de cât de una din aceste scrisori, în anul 1862 V. Alecsandri trimite dela Paris o ofertă guvernului român, în care ofertă, vorbind ca împuternicit al unui consorțiu franco-englez, cere pentru acest consorțiu concesiunea de construire a liniei ferate București-Giurgiu.

Incă un fapt ce merită să fie relevat. Nu credem să fie mulți cei ce știu că întrebuințarea păcurii drept combustibil pentru locomotivele căilor ferate a fost încercată pentru prima oară și pusă la punct de către inginerii noștri ceferiști și că de rezultatul experiențelor lor s'au folosit pe urmă inginerii căilor ferate străine.

Am citat aceste câteva fapte și exemple, ca să se vadă mai lămurit ce rost are și cât de importantă și folositoare este inițiativa luată de a se înființa un muzeu al căilor noastre ferate.

Vizita d-lui Henlein la Londra

—oxo—

Vizita neașteptată, aproape misterioasă, pe care a făcut-o la Londra d. Henlein, șeful sudeților, a produs surprindere chiar în cercurile politice engleze și oamenii politici britanici pe cari d. Henlein i-a vizitat, au fost foarte circumspecți în explicațiile ce le-au dat cu privire la aceste întrevederi.

Este incontestabil că, mai ales din clipa înfăptuirii Anschluss-ului, problema minorității germane din Cehoslovacia a devenit de interes internațional. Aceasta însă tocmai din cauza primejdiei ce ar putea-o prezenta pentru pacea europeană, încercarea de a se știrbi din suveranitatea statului cehoslovac, prin imixtiunea unei puteri străine în treburile lui lăuntrice. Interesul internațional, manifestat prin sfaturi amicale și intervenții diplomatice atât la Berlin cât și la Praga, tinde tocmai la găsirea unei soluțiuni care, respectând integralitatea suveranității statului cehoslovac, să dea minorităților din această țară, în limita și în cadrul unui statut legal național, satisfacțiunea acelor revendicări cari vor apare legitime. Guvernul din Praga, căruia nimeni nu i-a putut contesta vreo dată spiritul de echitate față de minorități, s'a arătat din primul moment dispus să ia în cercetare revendicările minorităților și să satisfacă pe acelea din ele care nu aduc atingere unității statului și suveranității lui.

Menținută pe acest teren problema minorităților din Cehoslovacia, interesul internațional nu mai are desigur un caracter de imixtiune și apare ca o colaborare amicală pentru soluționarea pacinică a unui conflict intern care ar putea degenera, dacă i s'ar schimba acest caracter, într'un conflict internațional.

Numai în acest cadru, singurul admisibil, vizita d-lui Henlein la Londra poate fi explicată ca o vizită de informare. Dacă însă, această vizită ar face parte din acel sistem de propagandă pătimașe și întemeiată pe date și afirmațiuni contrarii adevărului, pe care au întrebuințat-o odată maghiarii, atunci ea trebue să fie energic dezaprobată.

Noi știm, din experiența trecutului, la ce mijloace a recurs propaganda revizionistă maghiară spre a câștiga în favoarea ei opinia publică lipsită de informațiuni precise. Noi știm cum, mai ales în Anglia, propaganda maghiară a căutat să obție sprijin pentru cauza lor absurdă, răspândind tot felul de publicații întemeiate pe neadevăruri istorice și pe falsuri asupra situației reale. Această încercare a fost combătută de noi și de „Liga Antirevizionistă" și, cu timpul, s'a putut dejuca planul de la Budapesta.

Asemenea agitații, ale oricărei minorități din orice stat, sunt inadmisibile, întrucât ele încearcă să transpună o problemă cu un caracter politic strict intern și legată exclusiv de suveranitatea statului respectiv, pe un teren politic internațional. Solicitudinea pe care Societatea Națiunilor a arătat-o minorităților nu poate fi scoasă din cadrul ei sentimental. Caracterul ei politic privește exclusiv statul suveran, care în nici un caz nu ar putea admite formarea în cuprinsul lui a unor organisme străine, de sine stătătoare și cu protecții politice străine.

La 21 Septembrie 1922, Societatea Națiunilor, constatând că tratatele nu conțineau, în ce privește minoritățile, decât clauze privitoare la drepturile lor, a votat următoarea rezoluție cu privire la îndatoririle diferitelor minorități:

„Adunarea, recunoscând dreptul fundametnal al minorităților de a fi protejate de Societatea Națiunilor contra oricărei oprimări, insistă asupra obligațiunei care incumbă persoanelor aparținând minorităților de rasă, de religie sau de limbă DE A COOPERA CA CETĂȚENI LOIALI, CU NAȚIUNEA CAREIA APARȚIN ACTUALMENTE".

Iată deci, implicit indicat cadrul în care minoritățile își pot manifesta revendicările lor: în colaborare cu națiunea dominantă căreia aparțin, adică păstrând revendicărilor lor caracterul strict intern și respectând autoritatea și competența exclusivă ale statului suveran.

Orice agitație minoritară ieșită din acest cadru este inadmisibilă și, dacă vizita d-lui Henlein la Londra a urmărit să imite propaganda maghiară pe care am reamintit-o mai sus, suntem încredințați că ea se va lovi de sentimentul de justiție și de respect al suveranității statelor, cari sunt la baza ideologiei politice britanice.

Solemnitatea din com. Stelian Popescu

In fața bisericii, d. Stelian Popescu între d-nii general medic N. Marinescu, ministrul sănătății și D. V. Țoni, ministru subsecretar de stat la educația națională

(Citiți darea de seamă în pag. 3-a)

Polițiști și jandarmi cehi
atacați cu pietre de manifestanți

S'au operat 15 arestări și s'au făcut mai multe perchiziții

Praga, 15 (Rador). — Corespondentul agenției Havas retransmite următorul comunicat al agenției Ceteka:

Un număr de aproximativ 250 de persoane s'au grupat pe șosea în localitatea Nicolsburg și s'au îndreptat în rânduri strânse spre orașul Eisgrub Lednice, având în frunte bărbați, urmați de femei și copii.

Martorii afirmă că acești manifestanți voiau să se ducă la Eisgrub Lednice, pentru a provoca un conflict cu cehii.

In fața orașului, o patrulă de poliție și o secție de jandarmi au încercat să oprească pe manifestanți, cari i-au atacat cu pietre.

Un polițist a fost grav rănit.

Poliția a risipit în cele din urmă mulțimea, fără să se servească de bastoanele de cauciuc. Au fost arestate 15 persoane.

Asupra celor arestați s'au găsit următoarele arme: un box, tuburi de cauciuc, cuțite și un revolver.

Niciunul dintre manifestanți nu a fost rănit. O fată are sgârieturi la genunchi, dar a declarat că a fost rănită probabil în timpul fugii de unul din tovarășii săi.

In cursul nopții au fost făcute mai multe perchiziții la Eisgrub Lednice. In urma perchizițiilor, au fost audiate încă două persoane.

In cursul cercetărilor au fost găsite manifeste interzise și tuburi de cauciuc.

Un tânăr de 15 ani, arestat împreună cu ceilalți manifestanți, a fost pus în libertate azi dimineață.

Toți delicvenții vor fi urmăriți conform legii privitoare la agitații și teroare.

Ancheta continuă. S'au luat toate măsurile pentru a se asigura ordinea.

Capii revoltei din Brazilia au fost arestați

Rio de Janeiro, 15 (Rador).— Autoritățile au arestat azi pe generalul Pantaleo Pessoa și pe alți șefi integraliști, amestecați în recenta încercare nereușită de rebeliune.

—xXO❖OXx—

Recorduri femenine
în aviație

Bassora, 15 (Rador). — *Aviatoarea franceză Elisabeth Lion, care a decolat eri dela Istres, pentru recordul mondial femenin de zbor în linie dreaptă, a aterizat la ora 6 și 30 la Abbadah, în nordul golfului Persic, la aproape 100 km. de Bassorah.*

*

Berlin, 15 (Rador). — *Cunoscuta aviatoare Hanna Reitsch a bătut recordul de sbor pe o anumită distanță cu întoarcerea la punctul de plecare, executat pe bordul unui avion-planor.*

Ultimul record stabilit de aviatorul Kraft era de 168 de km. Noul record este de 250 de km. Hanna Reitsch a executat sborul pe distanța Darmstadt - Wasserkuppe - Darmstadt în cinci ore și jumătate.

Grave incidente
între teroriștii arabi și poliție

A fost nevoie de intervenția carelor de asalt și a avioanelor

Ierusalim, 15 (Rador). — In apropiere de Acra s'au produs ciocniri serioase între indigenii arabi și poliție.

A fost nevoie ,pentru potolirea spiritelor, de intervenția carelor de asalt și a avioanelor.

Noua șosea militară, construită de englezi, a fost distrusă în mai multe locuri de teroriști.

SCRISORI DIN LONDRA

Londra și Geneva

de AUGUR

Londra, Mai

D. Neville Chamberlain ține la acordul său cu Italia. Lordul Halifax i-a expus avantagiile în fața consiliului Ligii Națiunilor. Ar fi stupid să ne închipuim că guvernul britanic are vreun amestec în întârzierile pe care le-a pus Geneva pentru limpezirea problemei abisiniene. Intrarea în vigoare a tratatului de la Roma depinde de recunoașterea imperiului italian în Africa de către Marea Britanie. Calificăm deci drept pură invenție, svonurile după care manevrele lui Haile Selassie și ale partizanilor săi și-ar avea origina în cercurile oficiale de la Londra.

Dimpotrivă, nu este imposibil ca aceste manevre, al căror scop este să exaspereze pe italieni, să aibe de scop să oblige Roma să negocieze cu Haile Selassie un aranjament care i-ar permite să se instaleze ca prinț feudatar în țara sa natală, plătind, în acelaș timp, mari comisioane celor cari au montat în favoarea sa noua opoziție de la Geneva. Dar și mai probabil încă, este că asistăm pur și simplu la ultimile tresăriri ale acelui organism curios despre care am mai vorbit: „Liga Națiunilor dela Geneva". Să nu uităm că cei instalați acolo își văd confortabila lor existență de după războiu amenințată de prăbușirea Ligii Națiunilor. Moartea Ligii este semnalul propriei lor dispariții. Avantagii, cum sunt acelea pe care le stăpânesc ei, nu se cedează fără rezistență și toți aceștia n'au de loc dorința să reintre în obscuritatea din care au putut scăpa mulțumită organismului de la Geneva. Cu speranța unui miracol care ar putea să-i salveze, acești oameni persistă să încerce totul, spre a face Liga Națiunilor să supraviețuiască.

Dar rezultatul acestor manevre este ușor de prevăzut. Acordând o importanță mare acordului său cu Roma, Londra nu va tolera ca Geneva să-i împiedice drumul. Dacă la Geneva nu se poate obține nimic, Marea Britanie va găsi mijlocul de a ieși din impasul creiat. Intr'un răstimp pe care-l prevedem scurt, Geneva va fi proclamată decăzută definitiv din poziția ei de arbitră.

De altfel, dacă afacerea etiopiană este rezolvată după dorințele noastre, nu suntem siguri dacă divorțul dela Geneva nu va continua să se facă. Iată pentru ce: să analizăm situația în consiliu, așa cum ne-o arată discuția problemei Abisiniei. Marea Britanie are cu ea pe toți membrii acestui organism, afară de Rusia, Bolivia și Noua Zeelandă. Opoziția rusească era de prevăzut și ea nu surprinde pe nimeni. Mai târziu, ea va aduce o nouă răcire între Londra și Moscova. Atitudinea Boliivei nu este interesantă. Dar rezistența îndărătnică pe care o opune Noua Zeelandă, dominion al imperiului, este cauza unei puternice îngrijorări. Nu e prea mult timp de când câțiva idealiști au crezut că descoperă în Liga Națiunilor punctul ideal de adunare pentru imperiul britanic. Pactul dela Geneva trebuia să servească drept ciment care să lege puternic între ele părțile disperate ale acestui imperiu. Dar evenimentele par a dovedi tocmai contrariul. Rezistența nouei Zeelande este de rău augur pentru viitorul unității imperiale în atmosfera Genevei. Faptul de a aduce în acest mod pe scena internațională spectacolul unei divergențe de vederi profundă între Marea Britanie și unul din dominioanele sale, nu convine intereselor britanice. Iată un motiv mai mult, spre a reduce Geneva la rolul unei clearing-house al problemelor de interes cu totul secundar.

Lovitura intervenției etiopiene a fost montată cu îndemânare. Credem, totuși, că satisfacția pe care au simțit-o autorii acestei intrigi va dispare repede, atunci când ei vor descoperi că au contribuit și mai mult la distrugerea rămășițelor Ligii Națiunilor, odinioară atât de înfloritoare.

Nu e oare o crimă de les democrație, faptul de a da Europei spectacolul unei manevre al cărei scop nu este să asigure un viitor mai bun pactului Ligii Națiunilor, ci de a satisface doar un spirit de răzbunare sau dorința de a face o bună afacere personală?

STRĂINI OPRIȚI SĂ FACĂ POLITICĂ IN BOLIVIA

La Paz, 15 (Rador). — *Guvernul bolivian a decretat o ordonanță prin care interzice riguros orice activitate politică a străinilor stabiliți în Bolivia. Cei cari ar viola acest decret sunt amenințați cu pedepse grele.*

Decretul declară ilegale uneltirile tuturor extremiștilor, inclusiv ale comuniștilor și anarchiștilor.

—xXO❖OXx—

A murit inventatorul „Cuvintelor incrucișate"

Londra, 15 (Radio-Central). — Inventatorul „cuvintelor incrucișate", Victor Orville, a murit, în vârstă de 75 ani, complet uitat.

El a inventat acest joc la închisoare, unde ispășea o pedeapsă de mai mulți ani, la care fusese condamnat fiindcă provocase un accident. Cu invenția lui, Orville a făcut o avere frumoasă.

—xOx—

FILME

Literatura judiciară cuprinde de multe ori perle de valoare.

Iată una, care figurează în dosarul (era să spunem vitrina) nr. 8925/936 al tribunalului Ilfov secția III, anexat la dosarul nr. 409/938 al Curții de apel din București secția II.

Este vorba de un câine împușcat.

Recursul păgubașului este motivat astfel:

„Toată societatea omenirei știe că câinele se bucură de cea mai înaltă recunoștință din partea stăpânului său, care îi apără atât viața cât și averea și că el este clasat ca făcând parte din dreptul comun, și este drept ca să ocupe în societate acest grad ce i se atribue pentru motivul arătat mai sus; dar câinele nu numai că în timp de pace apără viața și averea omului, dar și în timpul marelui război european a făcut servicii însemnate aducând gloanțe atât în linia de trăgători cât și la mitraliere, pentru care dușmanul a fost răpus. Cum acest domn... își permite a asasina un animal cu așa merite reputate în timpul războiului, pentru care și-a emancipat dreptul la viață, și nu i-a făcut nici o greșală atacatoare dreptului său de proprietate, numai că ambiționându-se și-a permis a face această crimă, nu numai pentru câine dar și pentru stăpânul său, prin care mod am fost lipsit de acest animal, astfel că și cele patru puteri în statul român au fost apărate de acest animal. Cu cât nu i-a făcut câinele nici un rău, cu atât mai mult eu... stăpânul acestui câine, nu am nimic comun cu proprietatea d-sale, de cât numai vecinătatea ne desparte drumul comunei. Pentru aceste motive vă rog să binevoiți a-mi acorda despăgubirile cerute prin acțiunea mea viața unui om (30.000 lei). O fi prea puțin pentru o viață de om această sumă, căci chiar oricare dintre noi, ființe vietuitoare pe acest pământ, nu am da mai mult pentru a scăpa viața din mâna unui ucigaș care ne-ar ataca".

Totuș, justiția n'a fost impresionată de aceste accente pe cât de sincere pe atât de emoționante.

Oare un apel la S. P. A. n'ar găsi mai mult ecou?

Don José

PROFESORUL MARINESCU

Unul din cei mai mari savanți ai omenirei s'a stins. Drumul pe care îl făcea în fiecare zori de zi la clinică și laborator încetează. Generațiile de medici pe care i-a format călăuzindu-i pe drumul aspru al științei, îl plâng. In țara noastră unde problema culturei are ades aspecte tragice, eroizmul cu care până în pragul morții profesorul Marinescu a continuat una dintre cele mai vaste opere, în mii de publicații rămase necunoscute mulțimei dar neprețuite pentru știința din întreaga omenire, este una din cele mai strălucite dovezi de genialitate.

Am admirat nu odată îndârjirea cu care purtând lacrimi în ochi, profesorul lupta ca să obțină pentru laborator mijloace materiale de care avea nevoie pentru câte o nouă experiență pe care cu minte neastâmpărată și tinerească o încumeta. Dezarma printr'o politețe împletită cu laude prea grele, pe ori cine ar fi putut să îi dea concursul, adică să îi ajute la câștigarea posibilității materiale, a verificărei studiilor sale. Poate de aceia acest cercetător al vieții gândurilor rămânea multora de neînțeles. Zborul inteligenței lui se frângea în stângăcie, numai când supra protocolar încerca să se supuie formalismului administrativ.

Am scris atunci când îl știam amenințat de pensionare, cerând o lege Marinescu — pentru ca să i se dea dreptul să muncească atât cât i-a dat Dumnezeu zile. Legea s'a făcut. Profesorul a ținut să mulțumească și mi-a spus: Dacă nu mă lăsau să lucrez mai departe eu îmi curmam singur viața. Lupta lui zilnică spre a înzestra laboratorul cu tot ce îi trebuia pentru marile lui cercetări rămâne o pagină de mare frumusețe în analele medicinei.

A murit până în ultima zi — și adormind ca în orice altă noapte după munca grea, a trecut visând senin în lumea dreptilor.

Purtase prin cei aproape optzeci de ani un entuziasm tineresc pentru învățătură. Cu o curiozitate veșnic nouă cerceta orice fapt.

Azi, aflând vestea, mi-a fost arătată dintre hârtiile în care își însemna cercetările de știință o pagină scrisă cu creionul arătând dorințele din urmă. Transcriu începutul:

„Nici o floare — nici un discurs. Acei care m'au iubit să întrebuințeze banii ajutorând copiii săraci — iar vorbele bune pentru a ajuta pe suferinzi..."

ADRIAN MANIU

Cum s'a stins din viață

Profesorul dr. Gh. Marinescu, cunoscutul savant neurolog, a încetat fulgerător, din viață, Duminică dim., la orele 6, pe când se afla la locuința sa din str. Sălciilor 27, în urma unei sincope cardiace.

*

Trista veste, devenind cunoscută în scurtă vreme, în întreaga Capitală, numeroși profesori universitari, medici și alte personalități de seamă s'au grăbit să vină la locuința ilustrului defunct spre a prezenta condoleanțe familiei și a se interesa de ultimele clipe ale marelui profesor.

IMBALSAMAREA

Pela orele 9, înainte de amiază, — directorul și subdirectorul „Institutului medico-legal" au procedat la îmbălsămarea corpului, iar sculptorul Emil Becker i-a luat o mască.

CONDOLEANȚELE M. S. REGELUI

La orele 5 jum. după amiază a venit la locuința savantului d. colonel Filitti, adjutant regal, care, a exprimat familiei — din partea M. S. Regelui, — condoleanțe pentru greaua pierdere suferită.

*

La locuința distinsului învățat s'a deschis îndată un registru, care a fost acoperit în scurtă vreme cu numeroase semnături printre care ale d-lor: profesor Vâlcovici, fost ministru; prof. Rădulescu Motru; profesori d-ri: Parhon, Iacobovici, Poenaru-Căplescu; Emil Gheorghiu; dr. State Drăgănescu, etc.

Până în prezent nu se poate ști dacă marele învățat a lăsat un testament. S'a găsit însă, o scrisoare, — scrisă de savant mai de mult, — prin care își exprimă dorința să i se facă o înmormântare cât se poate de simplă și ca atare să nu i se aducă flori și nici să nu i se țină discursuri.

Pioasa solemnitate dela mănăstirea Cozia

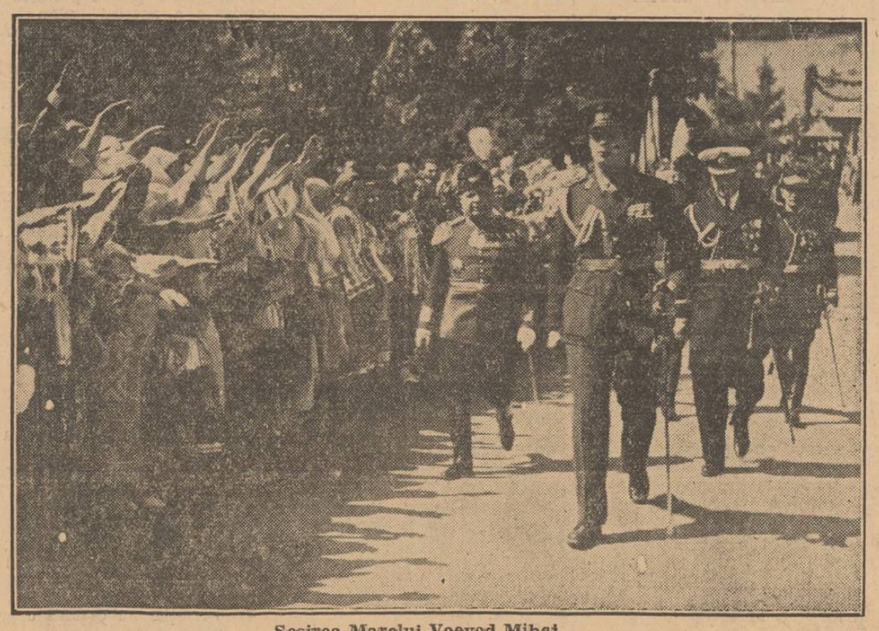

Sosirea Marelui Voevod Mihai

(Darea de seamă în corpul ziarului)

Casierul de pe vaporul „Lafayette" a defraudat 60 mii franci

Serviciul special al „Universului"

Paris, 15 (Radio Central). — *Casierul Levieux, de pe vaporul „Lafayette" care a fost distrus de un incendiu, a încercat să defraudeze suma de 60 mii franci, declarând că aceasta a pierit cu ocazia incendiului.*

Afirmația lui a fost luată la început ca adevărată. Amanta lui însă a făcut, față de niște cunoscuți, o declarație care a dat de bănuit poliției. Cei doi au fost arestați.